

MARKUS

10:17-31

De rijke jongeman, de macht van rijkdom en de kosten en opbrengsten van discipelschap.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/markus/10-17-31

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De rijke jongeman vraagt naar eeuwig leven	2 min	4
2	De rijke en godsdienstige bestuurder	2 min	5
3	Eeuwig leven en het Koninkrijk van God	3 min	6
4	Waarom noemt de jongeman Jezus goed?	4 min	8
5	Het gesprek volgens Mattheüs	3 min	10
6	De geboden en de gehechtheid aan bezit	3 min	12
7	Gods eisen tegenover de naaste	2 min	14
8	Bezittingen delen met de armen	2 min	15
9	De wet kan geen eeuwig leven geven	3 min	17
10	Jezus heeft de zoekende jongeman lief	2 min	18
11	Jezus volgen en schatten in de hemel	4 min	20
12	De jongeman wijst Jezus' voorwaarden af	3 min	22
13	De heerschappij van Jezus aanvaarden	3 min	23
14	Waarom rijkdom het Koninkrijk belemmert	4 min	25

15	Volledige overgave als een blanco cheque	2 min	27
16	Rijkdom bezitten en erop vertrouwen	2 min	28
17	Een erfenis verandert afhankelijkheid	3 min	29
18	Het geld weggeven om op God te vertrouwen	4 min	30
19	De kameel en het oog van de naald	3 min	32
20	Een rijke die zijn miljoenen weggaf	4 min	33
21	Alles verlaten en Gods rentmeester worden	3 min	35
22	De belofte van een veelvoudige beloning	4 min	37
23	Vrouw en kinderen achterlaten voor God	3 min	39
24	Een gezinsleven opgeven voor het Evangelie	2 min	40
25	Vrijgevigheid en Gods overvloedige zegen	3 min	41
	Om verder te lezen		42

1

De rijke jongeman vraagt naar eeuwig leven

We gaan nu naar Markus hoofdstuk 10 en pakken de draad op bij vers 17. In het eerdere deel van dit hoofdstuk behandelde Jezus het onderwerp echtscheiding, toen Hem daarover een vraag werd gesteld. Ook sprak Hij over kinderen toen mensen kleine kinderen bij Hem brachten om door Hem gezegend te worden. De discipelen hadden niet verwacht dat Hij zoveel belang aan kinderen hechtte, terwijl zijzelf dat niet deden. Blijkbaar vonden zij de kinderen niet belangrijk genoeg om Jezus ermee lastig te vallen, maar Hij dacht daar anders over. Hij zei:

Maar toen Jezus dat zag, nam Hij het hun zeer kwalijk en zei tegen hen: Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zodanigen is het Koninkrijk van God.

MARKUS 10:14

Nu vers 17:

En toen Hij naar buiten ging om op weg te gaan, snelde er iemand naar Hem toe, viel voor Hem op de knieën en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

MARKUS 10:17

En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God. U kent de geboden: U zult geen overspel plegen; u zult niet doden; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; u zult niemand benadelen; eer uw vader en uw moeder.

MARKUS 10:18-19

Maar hij antwoordde Hem: Meester, al deze dingen heb ik in acht genomen van mijn jeugd af.

MARKUS 10:20

En Jezus keek hem aan en had hem lief, en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij.

MARKUS 10:21

Maar hij werd treurig over dat woord en ging bedroefd weg, want hij had veel bezittingen.

MARKUS 10:22

2

De rijke en godsdienstige bestuurder

Hier wordt alleen over deze man gezegd dat hij kwam aanrennen. Dit verhaal staat ook in Lukas en in Mattheüs. In het Evangelie van Lukas staat het in Lukas hoofdstuk 18. In Lukas 18:18 staat specifiek:

En een leidinggevende vroeg Hem en zei: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

LUKAS 18:18

De man was een bestuurder, maar geen koning. Naar alle waarschijnlijkheid was hij een bestuurder van een synagoge. Hij was Joods. De Joden hadden geen Joodse bestuurders in politieke zin, behalve in het Sanhedrin, maar die waren meer rechters. In hun synagogen hadden ze een functionaris die de overste van de synagoge werd genoemd, of de voorzitter van de synagoge. Hij was niet echt een hooggeplaatste functionaris binnen de Joodse godsdienst, maar hij droeg wel enige

verantwoordelijkheid. Aan hem was de leiding over de bijeenkomsten in de synagoge toevertrouwd. Daarom werd hij gerespecteerd als iemand die op zijn minst trouw was aan zijn godsdienst.

Hij was ook rijk en, zoals we ontdekken, was hij ook goed. Hij was een man met aanzien binnen het godsdienstige stelsel. Hij was een rijk man en hij was ook een goed mens, een moreel mens. Toch had hij niet het gevoel dat hij er zeker van kon zijn dat hij, zoals hij het uitdrukte, eeuwig leven had.

Het is interessant dat hij de term eeuwig leven gebruikte. Het woord eeuwig betekent: betrekking hebbend op het tijdperk, of blijvend gedurende het tijdperk, of op een of andere manier met het tijdperk verbonden. Waarschijnlijk verwijst het naar het Messiaanse tijdperk: het leven van dat tijdperk. Jezus sprak in Zijn onderwijs wel over eeuwig leven, maar niet erg vaak. Waarschijnlijk vinden we de meeste verwijzingen van Jezus naar eeuwig leven in Zijn onderwijs in het Evangelie van Johannes. Hij verwees daar gewoonlijk naar wanneer Hij met godsdienstige leiders sprak.

3

Eeuwig leven en het Koninkrijk van God

We zien Jezus eigenlijk niet veel over eeuwig leven spreken tegen de menigten. Hij spreekt over het Koninkrijk van God, en het is duidelijk dat het Koninkrijk van God en eeuwig leven onderwerpen waren die elkaar overlaptten. In zekere zin waren ze zelfs bijna synoniem. Zoals we in hoofdstuk 9 zagen, zei Jezus halverwege vers 43 van Markus hoofdstuk 9:

En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u verminkt het leven in te gaan dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur,

MARKUS 9:43

Halverwege vers 45 zegt Hij:

En als uw voet u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u kreupel het leven in te gaan dan met twee voeten geworpen te worden in de hel, in het onuitblusbare vuur,

MARKUS 9:45

En dan, halverwege vers 47:

En als uw oog u doet struikelen, werp het dan uit; het is beter voor u met één oog het Koninkrijk van God in te gaan dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden,

MARKUS 9:47

Het eerste wat Hij zegt, is dat het beter is het leven binnen te gaan. Blijkbaar zegt Hij, in een gelijkwaardige formulering, dat het beter is het Koninkrijk van God binnen te gaan dan naar Gehenna te gaan. In bijna al het onderwijs van Jezus werd de term Koninkrijk van God gebruikt. Voor zover uit wat is opgetekend blijkt, sprak Hij slechts bij zeldzame gelegenheden over eeuwig leven. Die gelegenheden vinden we voornamelijk in Zijn gesprekken in het Evangelie van Johannes.

Maar deze man had die term eeuwig leven opgepikt. Die sprak hem aan. Hoewel hij een goed mens en een godsdienstig mens was, had hij er geen vertrouwen in dat hij alles had gedaan wat nodig was om eeuwig leven te hebben. Zijn geweten was niet helemaal zuiver. Of als het wel zuiver was, wist hij gewoon niet zeker welke voorwaarden God zou stellen.

Het is duidelijk dat hij geen hoogmoedige man was, want de meeste Joden zouden aannemen dat ze eeuwig leven zouden krijgen, eenvoudigweg omdat ze Joden waren. Als ze de wet net zo goed hadden gehouden als deze man, zouden ze zijn als de Farizeeën: trots op zichzelf en denkend: 'Natuurlijk, als God eeuwig leven uitdeelt, ben ik een van de voornaamste kandidaten.' De Farizeeën zagen zichzelf beslist als degenen die vooraan in de rij stonden voor zulke gunsten van God. Deze man blijkbaar niet. Hij

was kennelijk een nederige man. Er was niet veel op hem aan te merken. Dit gesprek is zowel in Markus als in Lukas enigszins ingekort, en het verloopt in Markus en Lukas vrijwel hetzelfde. De man vroeg Jezus eenvoudig:

4

Waarom noemt de jongeman Jezus goed?

En toen Hij naar buiten ging om op weg te gaan, snelde er iemand naar Hem toe, viel voor Hem op de knieën en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

MARKUS 10:17

Jezus antwoordt door de wet op te sommen. Maar voordat Hij dat doet, zegt Jezus hier in Markus 10:18 tegen hem:

En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.

MARKUS 10:18

Sommigen menen dat dit vertaald zou moeten worden als:

Waarom vraag je Mij wat goed is?

Het is dus niet helemaal duidelijk wat Jezus precies zei. Dat hangt ervan af hoe het wordt vertaald. De King James en de New King James geven het weer als:

Waarom noem je Mij goed?

Dat heeft sommige mensen dwarsgezet, want waarom zouden ze Jezus niet goed noemen? Maar Jezus vervolgt met:

Alleen God is goed.

Het klinkt bijna alsof Hij zegt: ‘Stel Mij niet gelijk aan God. Noem Mij niet goed. Alleen God verdient het zo genoemd te worden.’

Aan de andere kant lijkt dat in dit geval geen passend antwoord. De man zat er niet naast. Jezus was werkelijk goed en is goed. Hij noemde Jezus eenvoudig een goede Leraar. Waarom zou hij daarvoor terechtgewezen moeten worden? Ik denk niet dat Jezus hem terechtwees omdat Hij Hem goed noemde. Hij zei:

Waarom noem je Mij goed?

Alsof Hij die man opriep om na te denken over de consequenties daarvan. Hij zei als het ware: ‘Niemand is goed behalve God, maar jij hebt Mij goed genoemd.’

Jezus zegt dus óf: ‘Ik ben niet goed en daarom moet je Mij niet goed noemen,’ óf Hij zegt: ‘Ik ben God, en dat is wat je moet beseffen. Je erkent dat Ik goed ben, terwijl alleen God goed is zoals Ik dat ben.’ Hij zegt dus óf: ‘Ik ben niet goed,’ óf: ‘Ik ben God.’ Het is een merkwaardige uitspraak, een uitspraak die moeilijk te begrijpen is. Maar als Jezus zou ontkennen dat Hij goed is, zou dat behoorlijk tegenstrijdig zijn. Hij was beslist goed. Hij was zonder zonde. Was Hij een goede Leraar? Natuurlijk was Hij goed, en Hij was een Leraar. Bij een andere gelegenheid, in Johannes 10, noemde Hij Zichzelf de Goede Herder. Wat zou er verkeerd zijn aan Hem een goede herder te noemen?

En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.

MARKUS 10:18

Hij zegt niet dat Hij niet goed genoemd mag worden. Blijkbaar probeert Hij de aandacht van de man te vestigen op het feit dat de man iets in Jezus herkent, een goedheid in Jezus, en dat alleen God zo’n goedheid heeft. Besef daarom dat Hij God is. Maar ik weet niet zeker waarom Hij hier die opmerking zou maken. Aan de andere kant weet ik ook niet zeker waarom Hij daar een andere, soortgelijke opmerking zou maken. Het is niet helemaal duidelijk waarom Jezus zo antwoordde.

Zoals ik al zei: óf Hij zegt dat de man Jezus nooit goed mag noemen, in welk geval Jezus daarmee in tegenspraak zou zijn met wat Hij Zelf elders zegt door over Zichzelf als de Goede Herder te spreken, óf Hij zegt: ‘Ik ben God.’ Waarom Hij dat juist hier, bij

deze gelegenheid, duidelijk zou maken, weet ik niet helemaal zeker. Misschien zegt Hij: ‘Denk je dat je iets kunt doen wat goed genoeg is om eeuwig leven te krijgen? Niemand is goed behalve God. Vraag je Mij naar goedheid? Ik ben misschien goed, maar dat komt doordat Ik God ben. Jij bent dat niet. Maar zijn er dingen die je kunt doen om eeuwig leven te beërven?’

Het interessante is dat Hij niet het antwoord gaf dat we van het Nieuwe Testament zouden verwachten. Hij zei:

Hij zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God. Maar wilt u tot het leven ingaan, neem dan de geboden in acht.

MATTHEÛS 19:17

Dat is wat Hij zei.

5

Het gesprek volgens Mattheüs

In Mattheüs 19 wordt het gesprek iets anders en uitgebreider weergegeven. Daar verloopt het gesprek net iets anders. Het lijkt erop dat Markus en Lukas het eenvoudig hebben ingekort. Ze bevatten alle wezenlijke elementen, maar geven niet alle gedachtewisselingen weer die plaatsvonden. In Mattheüs 19:16 staat:

En zie, er kwam iemand naar Hem toe en die zei tegen Hem: Goede Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te hebben?

MATTHEÛS 19:16

Dit is eenvoudig een iets uitgebreidere weergave van het gesprek, want in de andere evangeliën somt Jezus de geboden gewoon op, zonder deze extra woorden. Jezus zei:

Hij zei tegen Hem: Welke? Jezus zei: U zult niet doden; u zult geen overspel plegen; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; eer uw vader en moeder; en: u zult uw naaste liefhebben als uzelf.

MATTHEÛS 19:18-19

Dat laatste staat niet in de opsomming in Markus of Lukas:

Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.

Mattheüs neemt dat wel op. De jonge man zei tegen Hem:

De jongeman zei tegen Hem: Al deze dingen heb ik in acht genomen van mijn jeugd af; wat ontbreekt mij nog?

MATTHEÛS 19:20

In Markus en Lukas staat niet dat de man zegt:

Wat kom ik nog tekort?

Hij zei alleen:

Dat heb ik allemaal al van jongs af aan gedaan.

Jezus zei toen:

En Jezus keek hem aan en had hem lief, en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij.

MARKUS 10:21

In Markus en Lukas lijkt Jezus Degene te zijn Die ter sprake brengt dat de man nog iets tekortkomt. Maar bij Mattheüs voelt de man zelf nog steeds dat er iets ontbreekt. Zo van: 'Er ontbreekt dus nog steeds iets aan mij. Heere, wat moet ik doen om eeuwig leven te hebben? Deze geboden houden? Dat heb ik gedaan. Maar ondanks Uw uitspraak dat ik zal leven als ik die dingen doe, heb ik nog steeds het gevoel dat ik tekortschiet. Ik heb nog steeds het gevoel dat ik niet aan de maat voldoe. Wat mis ik dan nog?' En in vers 21 van Mattheüs zei Jezus tegen hem:

Jezus zei tegen hem: Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij.

MATTHEÛS 19:21

Het gesprek verloopt dus net iets anders. Welke van de Evangelien je ook leest, dezelfde informatie staat erin.

6

De geboden en de gehechtheid aan bezit

Wanneer we kijken naar het Evangelie van Markus, dat we als uitgangspunt nemen, somt Jezus in vers 19 de geboden op wanneer Hij zegt:

U kent de geboden: U zult geen overspel plegen; u zult niet doden; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; u zult niemand benadelen; eer uw vader en uw moeder.

MARKUS 10:19

De lijst is in alle Evangelien vrijwel hetzelfde, met een paar kleine verschillen. In Markus 10:19 staat:

Bedrieg niemand.

Dat staat niet in de andere lijsten. Maar de andere geboden staan er wel in. Wat Hij noemt, zijn in wezen de meeste geboden van de tweede tafel van de wet.

Je weet dat van de Tien Geboden de eerste vier geboden rechtstreeks te maken hebben met iemands verhouding tot God. De tweede tafel heeft te maken met je verhouding tot mensen, waaronder je ouders. Dit staat hier in de lijst:

Heb respect voor je ouders. Verder staat er:

En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God. U kent de geboden: U zult geen overspel plegen; u zult niet doden; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; u zult niemand benadelen; eer uw vader en uw moeder.

MARKUS 10:18-19

Ze staan in een andere volgorde, maar ze staan er wel. Ook staat er:

Steel niet en leg geen valse getuigenis af.

In feite is er van de tweede tafel van de wet maar één gebod dat hier niet genoemd wordt, namelijk het laatste:

Zet je zinnen niet op wat van een ander is.

Jezus noemt dat niet. Het lijkt erop dat het probleem van deze man uiteindelijk op het terrein van de hebzucht lag. Dat wil zeggen dat hij bovenmatig gehecht was aan materiële dingen. Toch denk ik niet dat het juist zou zijn om te zeggen dat hij het volgende gebod overtrad:

Zet je zinnen niet op wat van een ander is, want dat gebod luidt:

U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn dienaar, noch zijn dienaars, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

EXODUS 20:17

We hebben geen enkele reden om te denken dat deze man begeerde wat andere mensen hadden. Maar uiteindelijk bleek hij veel sterker aan zijn eigen bezittingen gehecht te zijn dan gezond was. Dat verhinderde hem bij deze gelegenheid zelfs om Jezus te volgen.

Maar we hebben ook gezien dat in het Evangelie van Mattheüs nog iets werd toegevoegd aan de lijst van geboden die Jezus gaf:

Hij zei tegen Hem: Welke? Jezus zei: U zult niet doden; u zult geen overspel plegen; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; eer uw vader en moeder; en: u zult uw naaste liefhebben als uzelf.

MATTHEÛS 19:18-19

7

Gods eisen tegenover de naaste

Eén ding dat we zien, is dat Jezus geen godsdienstige eisen noemt wanneer iemand vraagt wat hij moet doen om eeuwig leven te hebben, wat hij moet doen om in het Koninkrijk van God te komen, of met andere woorden, wat hij moet doen om aan Gods eisen te voldoen. Hij noemt alleen sociale of morele eisen.

Hij heeft het er niet over dat je geen andere goden mag hebben. Hij heeft het niet over de Naam van God, de sabbat of die dingen die rechtstreeks verband houden met iemands verhouding tot God. Hij zegt als het ware: 'Je wilt eeuwig leven hebben. Dan moet je je naaste goed behandelen. Je moet je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt.' Al die geboden op de tweede stenen tafel gingen over het liefhebben van je naaste. De versie van Mattheüs rondt het af door ze op te sommen en dan te zeggen:

Met 'Heb je naaste lief zoals jezelf' sluit Hij met andere woorden die hele categorie af en omvat Hij alles.

Het probleem van deze man was een tekortkoming op dit gebied. Want wat Jezus de man uiteindelijk opdroeg, was dat hij moest verkopen wat hij had en het aan de armen moest geven. Dat zou natuurlijk betekenen dat hij arme mensen evenzeer moest liefhebben als zichzelf. Hij moest hun behoeften, hun financiële problemen, even belangrijk vinden als die van hemzelf.

Toen Johannes de Doper in Lukas 3 kwam prediken en de mensen vroegen:

En de menigte vroeg hem: Wat moeten wij dan doen?

LUKAS 3:10

zei hij:

Hij antwoordde en zei tegen hen: Wie twee stel onderkleden heeft, moet delen met hem die er geen heeft, en wie voedsel heeft, moet ook zo doen.

LUKAS 3:11

Dat was eenvoudigweg een manier om te zeggen:

Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.

8

Bezittingen delen met de armen

Je hebt twee exemplaren van iets waarvan iedereen er één nodig heeft. Jij hebt er twee en hebt er maar één nodig, en hier is iemand die er geen heeft. Dus geef je hem er één van jou. Dat is hem liefhebben zoals je jezelf liefhebt, door hem op hetzelfde niveau te plaatsen als jezelf. Natuurlijk betekent dit dat je jezelf op een lager niveau plaatst, zodat zijn omstandigheden naar een hoger niveau kunnen worden gebracht.

Op een andere schaal is dat wat Jezus deze man opdroeg:

En Jezus keek hem aan en had hem lief, en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij.

MARKUS 10:21

Dat is je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt. Jezus had tegen hem gezegd: 'Je wilt het leven binnengaan. Dan moet je je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt. Hier zijn enkele geboden uit het Oude Testament waarmee je al vertrouwd bent en die duidelijk maken dat je dat moet doen.'

Maar de man had niet het verband gelegd met het liefhebben van de armen door zijn bezittingen met hen te delen. Ook dat is je naaste liefhebben als jezelf, en daar had de man een blinde vlek voor. Het was niet iets wat werkelijk bij hem opkwam, dat zijn naaste liefhebben als zichzelf dat vereiste. Voor hem betekende het gewoon:

U kent de geboden: U zult geen overspel plegen; u zult niet doden; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; u zult niemand benadelen; eer uw vader en uw moeder.

MARKUS 10:19

Maar hij antwoordde Hem: Meester, al deze dingen heb ik in acht genomen van mijn jeugd af.

MARKUS 10:20

Maar heb je werkelijk je naaste liefgehad als jezelf?

9

De wet kan geen eeuwig leven geven

Wat eigenlijk nogal interessant is voor mij als evangelisch christen, is dat Jezus zei:

En zie, er kwam iemand naar Hem toe en die zei tegen Hem: Goede Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te hebben? Hij zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God. Maar wilt u tot het leven ingaan, neem dan de geboden in acht. Hij zei tegen Hem: Welke? Jezus zei: U zult niet doden; u zult geen overspel plegen; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; eer uw vader en moeder; en: u zult uw naaste liefhebben als uzelf. De jongeman zei tegen Hem: Al deze dingen heb ik in acht genomen van mijn jeugd af; wat ontbreekt mij nog?

MATTHEÛS 19:16-20

Het lijkt niet de leer van het Nieuwe Testament te zijn dat iemand ooit eeuwig leven zou hebben door de wet te houden, en toch is dat wat Jezus blijkbaar zegt:

Hij zei tegen hem: U hebt juist geantwoord. Doe dat en u zult leven.

LUKAS 10:28

Maar ik denk dat Hij bedoelt dat degenen die eeuwig leven hebben, mensen zijn die consequent zo leven. Dat wil zeggen: als ze eeuwig leven door hun eigen werken willen hebben, als ze iets goeds willen doen om eeuwig leven te hebben, dan moeten ze consequent het juiste doen tegenover hun naaste. Als je dat altijd doet, zal God niets in je hebben om te veroordelen. Natuurlijk doet niemand dat altijd. Maar het is interessant dat Jezus aangeeft dat wat een mens ervan zou weerhouden eeuwig leven te hebben, niet een aangeboren veroordeling is, maar een tekortkoming in zijn gedrag.

Als je al deze dingen doet zoals het hoort, zul je eeuwig leven hebben. Er is niet een of andere zonde van Adam die je ondanks al je goede gedrag zou veroordelen. God zal je oordelen om wat je doet.

Nu is het zo dat niemand, ook deze man niet, deze dingen consequent had gedaan. Hij dacht van wel, maar dat was niet zo. Niemand kan eeuwig leven hebben door deze dingen te doen, omdat niemand ze altijd zal doen. Niemand heeft ooit in alle opzichten zijn naasten op hetzelfde niveau geplaatst als zichzelf. Niemand heeft ooit zijn naaste altijd liefgehad als zichzelf. Zelfs als iemand op dit moment zijn leven zou omgooien en vanaf dat ogenblik zijn naaste volmaakt zou liefhebben als zichzelf, tot op de dag dat hij stierf, zouden er nog al die eerdere keren zijn waarop hij dat niet had gedaan. Er zijn nog steeds tekortkomingen. Hij blijft nog steeds onder de maat, omdat hij, als al zijn daden bij elkaar worden genomen, niet altijd gehoorzaam is. Je kunt jezelf niet van zonde verlossen door in de toekomst gehoorzaam te zijn.

Jezus zegt dat dit de maatstaven zijn waarnaar iemand altijd moet leven als hij niet veroordeeld wil worden, als hij aan de eisen wil voldoen. Omdat niemand altijd naar deze maatstaven heeft geleefd, voldoet niemand aan de eisen. Wat hem natuurlijk eeuwig leven zou geven, is een volgeling van Jezus worden, en dat is waartoe hij uiteindelijk wordt uitgenodigd. Dat ontbrak hem. Hem ontbrak meer dan hij beseftte. Hij was geen trotse man zoals de Farizeeën, maar hij was zich niet ten volle bewust van zijn eigen tekortkomingen. Dat kwam, denk ik, door een echte blinde vlek.

10

Jezus heeft de zoekende jongeman lief

Jezus was niet boos op hem. Er staat dat Jezus hem aankeek en hem liefhad. Er zijn niet erg veel plaatsen waar de Bijbel spreekt over Jezus Die een bepaalde persoon liefhad. De Bijbel spreekt in het algemeen over de liefde van Jezus en over de ontferming die Hij heeft, maar dit is iets heel zeldzaams. Er staat dat Jezus hem aankeek en hem liefhad. We lezen ook dat Jezus Maria, Martha en Lazarus liefhad, en er was een discipel die door Jezus werd liefgehad. Maar je bent snel aan het einde van de lijst met afzonderlijke mensen van wie de Bijbel uitdrukkelijk zegt dat Jezus hen als

afzonderlijke personen liefhad. Jezus droeg deze man een warm hart toe. Het was een man die werkelijk probeerde in zijn leven het juiste te doen, en hij verlangde naar God. De man is werkelijk prijzenswaardig.

Hij kwam naar Jezus toe rennen. Joodse mannen renden niet, althans niet als ze hun waardigheid wilden bewaren. Dat was iets uit het Midden-Oosten: als man ren je niet. Rennen is onwaardig. Daarom is het, wanneer Jezus over de verloren zoon sprak en diens vader hem in de verte zag en naar buiten rende om hem tegemoet te gaan, alsof de vader eenvoudig alle maatschappelijke waardigheid van zich afwierp en naar buiten rende om zijn zoon tegemoet te gaan. Dat was iets wat voor een man bijna als schandelijk zou worden beschouwd. In de Joodse samenleving was rennen niet iets wat oude mannen of mannen van aanzien deden.

Hier is een man van aanzien en rijkdom, maar toch een man die naar eeuwig leven hunkert. Daarom kwam hij naar Jezus toe rennen en zei:

Zeg me wat ik moet doen.

Jezus zei:

Dit is wat je zult moeten doen.

Hij zei:

Dat heb ik gedaan.

Jezus gaat in wezen zeggen:

Eigenlijk heb je dat niet gedaan.

Hij zegt het niet in die bewoordingen. Hij wacht tot de man het zegt. De man zegt:

De jongeman zei tegen Hem: Al deze dingen heb ik in acht genomen van mijn jeugd af; wat ontbreekt mij nog?

MATTHEÛS 19:20

Jezus zegt:

Jezus zei tegen hem: Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij.

MATTHEÛS 19:21

11

Jezus volgen en schatten in de hemel

Wanneer je een van Jezus' volgelingen wordt, dan heb je eeuwig leven. Wanneer je in Hem blijft zoals een rank in de wijnstok, wordt het leven dat Jezus heeft jouw leven. Je kunt alleen eeuwig leven hebben in Hem en door je verbondenheid met Hem.

Als je eeuwig leven wilt hebben, als je volmaakt wilt zijn: je zegt dat je je aan al die wetten hebt gehouden, maar diep vanbinnen voel je dat dat niet zo is. Je weet dat je nog iets mist. Ik heb je net verteld wat je moet doen, en jij hebt Mij gezegd dat je dat hebt gedaan, maar eigenlijk heb je niet het gevoel dat je het echt hebt gedaan, en dat heb je ook niet. Omdat je het wilt weten, zal Ik je helpen. Ik houd van je en Ik zal je voor je eigen bestwil vertellen wat je moet horen. Wil je volmaakt zijn? Ik wil ook dat je volmaakt bent. Dit moet je doen: verkoop die bezittingen en geef het geld aan de armen. Dan zul je trouwens schatten in de hemel hebben.

Je zult niets mislopen. Denk je dat het een groot offer is om schatten op aarde op te geven en daarvoor schatten in de hemel te krijgen? Wat voor offer is dat? Dan ga je erop vooruit, niet achteruit.

De enige reden waarom iemand daar bezwaar tegen zou hebben, is dat hij dat gedeelte over schatten in de hemel niet werkelijk gelooft. Als je een kind vraagt: 'Wil je vandaag een cent, of morgen vijftwintig cent?' dan kiest het kind vandaag de cent, als het nog klein genoeg is, want het wil nu iets hebben. Het is niet geïnteresseerd in uitgestelde behoeftebevrediging. Het kent bovendien de relatieve waarde van vijftwintig cent en één cent niet. Het wil alleen nu een glimmende cent, in plaats van morgen een glimmend muntstuk van vijftwintig cent. Maar iedereen die

verstandig is en de waarde van dingen kent, zou zeggen: ‘Ik neem morgen de vijftientig cent. Ik hoef vandaag geen cent te hebben als ik morgen vijftientig cent kan krijgen. Ik kan mijn behoeftebevrediging uitstellen.’

Dat is in feite waartoe Jezus mensen oproept: hun behoeftebevrediging uitstellen. Als je nu verkoopt wat je hebt en het aan de armen geeft, zul je schatten in de hemel hebben. Op een andere plaats zei Jezus natuurlijk in de Bergrede, in Mattheüs hoofdstuk 6:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen;

MATTHEÛS 6:19

Waarom? Omdat mot en roest ze aantasten en dieven inbreken en ze stelen. Je kunt beroofd worden van alles wat je op aarde verzamelt. Maar Hij zei:

maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen;

MATTHEÛS 6:20

want daar tasten mot en roest ze niet aan en breken dieven niet in om ze te stelen.

Maar wanneer Hij in de Bergrede die uitspraak doet over het verzamelen van schatten in de hemel, zegt Hij niet hoe je dat doet. Hoe breng je jouw schatten naar de hemel? Ik heb hier op aarde schatten. Hoe breng ik die over naar de hemel? Hier zegt Hij tegen de rijke jongeman:

Geef het aan de armen, dan zul je schatten in de hemel hebben.

De stortingskluis van de hemelse bank staat bij de deur van de arme. Dat is niet de enige deur. Ik weet zeker dat wanneer je aan de gemeente geeft, wanneer je aan zendingswerk geeft en wanneer je geeft om het evangelie te ondersteunen, je daarmee ook schatten in de hemel verzamelt.

Maar het punt is dat je de dingen die je hebt en die je in je eigen voordeel zou kunnen gebruiken, opgeeft ten voordele van iemand anders. Of je nu de armen helpt met hun lichamelijke behoeften, of mensen helpt om het evangelie te horen, je helpt andere mensen. En dat is je naaste liefhebben als jezelf.

12

De jongeman wijst Jezus' voorwaarden af

Toen de man die specifieke toepassing hoorde, werd hij bedroefd en ging hij weg. Voor zover wij weten, kwam hij niet terug. Het is zo verdrietig, want de man was een goed mens. Hij was niet arrogant. Hij had een wanhopige geestelijke honger, waardoor hij naar Jezus toe kwam rennen. Hij was een rijke man, maar toch was hij niet trots. En toch had hij eenvoudigweg niet het geloof om te doen wat Jezus zei. Hij geloofde niet dat er schatten in de hemel waren die evenveel of meer waard zouden zijn dan de schatten op aarde. Hij kon die investering niet doen en daarom ging hij bedroefd weg.

Zoals ik vaak opmerk — en ik ben beslist niet de enige; predikers hebben dit vaak opgemerkt, en ik denk dat het goed is om erop te wijzen — was Jezus er niet blij mee dat de man wegging. Jezus was er niet blij mee dat de man Hem afwees. Er staat dat Jezus hem liefhad en wilde dat hij meeging. Maar Jezus dwong hem niet. De man had een vrije wil. Ook paste Jezus de voorwaarden niet aan toen Hij zag dat de voorwaarden die Hij aanvankelijk had gesteld, voor de man niet aanvaardbaar waren. Hij zei niet: 'Nou, laten we er dan over onderhandelen, want Ik wil je echt graag in Mijn team hebben.'

De meeste voorgangers zouden deze man heel graag in hun team willen hebben. De meeste voorgangers hebben naar hun zin te weinig rijke mensen in de gemeente. Hoe meer rijke mensen ze in de gemeente hebben, hoe beter, vooral als het mannen zijn met een goede reputatie en een goed karakter, zoals deze man. Tegenwoordig zou hij in bijna elke gemeente oudste zijn. Ik ken tegenwoordig geen enkele gemeente die tegen hem zou zeggen dat hij zijn bezittingen moest verkopen en aan de armen geven, en anders helemaal niet moest komen. De meeste gemeenten zouden zeggen: 'Luister,

betaal gewoon je tienden, dan is het goed. In alle andere opzichten ben je een goed gemeentelid, zelfs een leider in de gemeente. Je bent een leider in de synagoge. Je kunt een leider in de gemeente zijn, want je hebt alles wat we zoeken in zo'n man.'

Maar hij was niet bereid zich volledig te onderwerpen aan de voorwaarden die Jezus stelde. De heerschappij van Jezus is in feite de voorwaarde. Het is niet zo dat Jezus tegen iedereen zegt dat hij al zijn bezittingen moet verkopen en aan de armen moet geven. In het boek Handelingen waren er onder de discipelen mensen die bezittingen hadden die anderen niet bezaten. Er waren mensen die huizen bezaten. Niet iedereen bevond zich op precies hetzelfde economische niveau. Paulus zei wel dat mensen die meer dan genoeg hebben, zich erom moeten bekommeren degenen te helpen die weinig hebben, zodat er gelijkheid zou zijn, of op zijn minst een benadering van gelijkheid. Ik denk niet dat er absolute gelijkheid hoeft te zijn. Maar hij gaf als voorbeeld het verzamelen van het manna in de woestijn: degenen die weinig verzamelden, hadden geen gebrek, en degenen die veel verzamelden, hadden niets over. Zodra degenen die weinig verzamelden geen gebrek hadden, denk ik niet dat het een probleem is als iemand anders iets over heeft. Maar het punt is dat zelfs toen die principes in het boek Handelingen werden nageleefd, er nog steeds mensen waren die meer bezittingen hadden dan andere mensen. We lezen bijvoorbeeld over mensen die huizen bezaten.

13

De heerschappij van Jezus aanvaarden

Maar deze man kreeg de specifieke opdracht afstand te doen van zijn bezittingen, en juist dat was hij niet bereid te doen. Wat hier op het spel stond, waren niet de bezittingen van de man, maar de heerschappij van Jezus. Zul je doen wat Jezus heeft gezegd, ongeacht wat het is? Zul je zonder vragen bevelen opvolgen? Zo ja, dan kun je Mij volgen. Dit is je beproeving: zul je verkopen wat je hebt en het aan de armen geven? Zo ja, dan kun je Mij volgen. En als je Mij volgt, zul je eeuwig leven hebben.

Hij zou verschillende mensen een andere beproeving of andere opdrachten kunnen geven. Dit is de beproeving van deze man. Het is interessant dat mensen dit soort dingen soms de moeilijke uitspraken van Jezus noemen. Er zijn boeken met de titel De

moeilijke uitspraken van Jezus, en veel mensen noemen de voorwaarden voor discipelschap die Jezus stelde de moeilijke uitspraken van Jezus. Maar ik denk niet dat Hij bedoelde dat dit als een moeilijke uitspraak moest worden opgevat. Hij keek de man aan en had hem lief. Daarom zei Hij:

Jezus zei tegen hem: Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij.

MATTHEÛS 19:21

Het is geen moeilijke uitspraak wanneer iemand zegt: 'Geef mij vandaag je cent en morgen geef ik je vijftig cent.' Is dat werkelijk een zware eis, of is dat juist een royaal aanbod? Stel dat je naar iemand gaat die je beleggingen beheert, en hij zegt: 'Luister, schrijf vandaag een cheque van honderd dollar uit. Ik steek dat geld in een belegging en aan het eind van de maand krijg je duizend dollar.' Is dat een moeilijke uitspraak? Als ik niet veel geld heb en je zegt: 'Geef mij honderd dollar', zou ik kunnen zeggen: 'Nou, dat gaat me pijn doen.' Maar als je zegt: 'Aan het eind van de maand krijg je duizend dollar', dan denk ik: 'Nou, dat klinkt mij als een goede afspraak.'

Jezus zegt:

Geef wat je hebt aan de armen, dan zul je schatten in de hemel hebben.

Het is hetzelfde soort aanbod, als iemand werkelijk gelooft dat er schatten in de hemel zijn. Als iemand dat gelooft en vervolgens Jezus volgt en Hem gehoorzaamt, dan is die persoon een discipel. Dat is wat ervoor nodig is om eeuwig leven te hebben: een discipel van Jezus zijn en alles doen wat Hij zegt.

De man wilde Zijn heerschappij niet aanvaarden. Door zijn geld en zijn gehechtheid aan zijn geld deed hij dat niet. Maar hij besloot Christus niet als Heere te aanvaarden. Hij wilde Christus niet als zijn bevelhebber erkennen en niet zonder vragen gehoorzamen aan wat de Heere zei. Hij aanvaardde Christus dus niet als zijn Heere, en daarin faalde hij hier.

Is de man later alsnog tot inkeer gekomen? Dat weten we niet. Als dat wel zo was, was het ons waarschijnlijk verteld, want Christus zou er gelukkiger van zijn geworden als hij dat had gedaan. Maar hij ging bedroefd weg, want hij had veel bezittingen.

14

Waarom rijkdom het Koninkrijk belemmert

Vers 23 zegt:

En terwijl Hij rondkeek, zei Jezus tegen Zijn discipelen: Hoe moeilijk kunnen zij die rijkdommen bezitten, het Koninkrijk van God binnengaan! En de discipelen verbaasden zich over Zijn woorden. Maar Jezus antwoordde opnieuw en zei tegen hen: Kinderen, hoe moeilijk is het dat zij die op rijkdommen vertrouwen, het Koninkrijk van God binnengaan! Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat. En zij stonden nog meer versteld en zeiden tegen elkaar: Wie kan dan zalig worden? Maar Jezus keek hen aan en zei: Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God, want bij God zijn alle dingen mogelijk.

MARKUS 10:23-27

Dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat, is kennelijk een van de moeilijkste dingen. Er zijn andere omstandigheden waarin mensen het ook niet gemakkelijk vinden om het Koninkrijk van God binnen te gaan. De Farizeeën zouden, of ze nu rijk waren of niet, het niet gemakkelijk vinden om het Koninkrijk van God binnen te gaan, omdat ze zelfrechtvaardig waren.

Er zijn verschillende omstandigheden waardoor iemand minder geneigd is om in zijn leven aan de voorwaarden van discipelschap te voldoen. Mensen hebben namelijk óf al het gevoel dat ze ervoor in aanmerking komen, óf ze denken dat ze goed genoeg

zouden moeten zijn, óf ze denken dat God de voorwaarden voor hen zou moeten veranderen, óf het kost gewoon meer dan ze ervoor overhebben. Bepaalde soorten mensen vinden het moeilijker dan anderen om het Koninkrijk binnen te gaan.

Jezus zei tegen de Farizeeën:

Wie van deze twee heeft de wil van de vader gedaan? Zij zeiden tegen Hem: De eerste. Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk van God.

MATTHEÛS 21:31

Met andere woorden, mensen die aan de grond zaten, de rechtelozen, de mensen aan de rand van de samenleving, en zeker degenen die niet zelfrechtvaardig waren, zouden het snelst het Koninkrijk binnengaan. Tot degenen die dat het minst snel zouden doen, behoorden mensen die het al behoorlijk naar hun zin hadden waar ze waren. Hun leven was al zo aangenaam dat er voor hen eigenlijk niet veel was om naar op zoek te gaan. Jezus zei:

Voor God is niets onmogelijk. Het is mogelijk dat iemand rijk is en een aangenaam leven heeft, en toch een hart voor God heeft, en toch iemand is die God zoekt. Maar dat komt minder vaak voor en is moeilijker, omdat onze levensomstandigheden ons er wel degelijk toe kunnen aanzetten, of ons er juist minder toe geneigd kunnen maken, iets anders te zoeken dan wat we nu hebben.

Als je arm bent, als je aan de rand van de samenleving staat, als je je veroordeeld en schuldig voelt en helemaal geen wereldse voordelen hebt, dan ben je meer geïnteresseerd in de vraag wat je moet doen om een andere wereld te zoeken. Vooral als het er volgens jou naar uit ziet dat je vooruitzichten in deze wereld nooit erg goed zullen worden. De natuurlijke gedachte is dan natuurlijk: 'Is er een andere wereld, beter dan deze, die ik zou kunnen binnengaan?'

Maar wanneer deze wereld voor jou al behoorlijk aangenaam en prettig is, is nadenken over een andere wereld over het algemeen niet het eerste waar je aan denkt, omdat je je in deze wereld niet ongemakkelijk voelt. Wanneer iemand dan hoort over een

andere wereld waarin hij kan investeren, moet hij echt in die wereld geloven om iets zekers op te willen geven. De rijke heeft iets waardevols in handen, en hem wordt gevraagd dat op te geven voor iets beters waarvan hij niet weet of hij het ooit zal krijgen. Hij kan immers niet zien of dat er werkelijk is. Het is dus heel moeilijk, maar niet onmogelijk.

15

Volledige overgave als een blanco cheque

Voor mensen is het onmogelijk, maar gelukkig zijn mensen niet de enigen die handelen als het om behoud gaat. God speelt ook een rol. Maar in het geval van de rijke jongeman hier was zelfs God kennelijk niet in staat hem ertoe te brengen de juiste beslissing te nemen, omdat de keuze om Christus te volgen een keuze is om met God mee te werken. God zal je binnenbrengen. God zal je over de hindernissen heen helpen, als het jouw verlangen en jouw keuze is om daarheen te gaan.

Wat je God in wezen moet geven, is een blanco cheque met je handtekening erop, en zeggen: ‘God, hier is de cheque. U schrijft erop wat U van mij gaat opnemen. Ik weet niet wat het is, maar ik zal U alles laten nemen wat U wilt, tot en met alles wat er op de rekening staat.’

Met die rekening bedoel ik mijn leven. Ik heb het niet over je letterlijke bankrekening. Ik zeg: ‘God, hier ben ik, met alles wat ik heb — al mijn bezittingen, mijn hele toekomst, al mijn mogelijkheden — en dat wordt allemaal door deze cheque vertegenwoordigd. Mijn handtekening staat erop. U vult de bedragen in die U wilt, God. U neemt wat U maar wilt.’

Wanneer je je op die manier aan God overgeeft, is dat wat ervoor nodig is. Maar als je denkt: ‘Tot dit bedrag, God, kunt U alles nemen, zolang het maar niet meer is dan dit bedrag’, dan is, ongeacht hoe hoog dat bedrag is, de heerschappij van Jezus niet werkelijk goed begrepen en aanvaard zolang het niet echt een blanco cheque is. Het is dus moeilijker voor mensen die veel te verliezen hebben om wat ze bezitten op het spel te zetten voor toekomstige, onzichtbare vogels in de struiken. Daarom denk ik dat het moeilijker is.

16

Rijkdom bezitten en erop vertrouwen

De discipelen waren verbaasd toen ze Jezus dat hoorden zeggen, en Hij moest het twee keer zeggen. In vers 23 maakte Hij de algemene opmerking, al zei Hij daar dat het moeilijk is voor degenen die rijkdom bezitten. Toen Hij het in vers 24 opnieuw zei, zei Hij:

Wat is het moeilijk voor mensen die op hun rijkdom vertrouwen.

In sommige parallelle passages in de andere evangeliën staat er gewoon: een rijke. Maar hier is het interessant dat Markus in de woorden van Jezus duidelijk maakt dat degenen die rijkdom bezitten op dit punt waarschijnlijk vooral een probleem hebben omdat ze op rijkdom vertrouwen.

Het gaat er eigenlijk niet om dat je die bezit; het gaat erom dat je erop vertrouwt. Maar de strekking is dat je er bijna wel op moet vertrouwen als je die bezit. Hoe zou je er niet op kunnen vertrouwen als die er is?

Ik heb dit verhaal al eerder in andere situaties verteld. Ik ben maar één keer een rijk man geweest. Eigenlijk ben ik waarschijnlijk altijd een rijk man. Naar internationale maatstaven zijn we allemaal rijke mensen. Wat Jezus hier zei, stelt ons allemaal voor een uitdaging, of we nu als rijk of arm worden beschouwd.

In Amerika zijn we rijk vergeleken met mensen die in veel delen van de wereld wonen, omdat we binnenshuis stromend water en sanitair hebben. We hebben ander voedsel te eten dan alleen rijst, bonen en kevers. We hebben meer dan één stel kleren. We hebben klimaatbeheersing in onze huizen en zelfs in onze auto's. Er loopt elektriciteit door onze muren, zodat je alleen maar een schakelaar hoeft om te zetten en het licht aangaat. De dingen waarvan wij genieten, en waarvan zelfs de armsten onder ons genieten, zijn dingen die vijfhonderd jaar geleden zelfs de rijkste koningen voor geen enkele prijs hadden kunnen krijgen.

We zijn werkelijk mensen die comfortabel leven, comfortabeler dan we beseffen. We beseffen niet dat we comfortabel leven, omdat we onszelf vergelijken met mensen die het beter hebben dan wij. Maar we zijn eigenlijk allemaal rijk.

17

Een erfenis verandert afhankelijkheid

In mijn eigen geval ben ik naar Amerikaanse maatstaven meestal niet rijk geweest. Maar er is één keer geweest dat ik me heel rijk voelde. En dat was, eerlijk gezegd, toen mijn vrouw bij een ongeluk om het leven kwam en ik een verzekeringsuitkering ontving. Het bedrag daarvan zou naar de maatstaven van nu, of naar de maatstaven van de meeste mensen, niet echt heel groot zijn. Maar dertig jaar geleden — toen geld een andere waarde had dan nu — was het, met de levensstandaard die ik toen had, genoeg om ongeveer vijf jaar van te leven.

Ik had daarvoor jarenlang uit geloof geleefd, en dat heb ik sindsdien ook gedaan. Ik weet nog dat ik dacht: 'Ik heb nooit echt veel geld gehad. Ik heb nooit verwacht dat ik veel geld zou hebben. Ik heb zelfs nooit veel geld gewild. Ik wilde gewoon genoeg om van maand tot maand mijn rekeningen te betalen.' Zo kwam het meestal binnen, soms van dag tot dag.

Opeens had ik genoeg geld op de bank om er jarenlang van te leven. Ik hoefde voor mijn eten niet van dag tot dag op God te vertrouwen. Ik hoefde voor mijn huur niet van maand tot maand op Hem te vertrouwen. Ik hoefde me geen zorgen te maken dat mijn auto kapot zou gaan. Ik reed altijd in een oudere auto en ik wist nooit of die kapot zou gaan. Als dat gebeurde, wist ik niet hoe ik de reparatie zou kunnen betalen, want daarvoor moest er als het ware weer een geldbedrag uit de lucht komen vallen. Ik had geen zichtbare middelen van bestaan en geen voorspelbare bron van inkomsten. Zo had ik mijn hele volwassen leven tot op dat moment geleefd.

Opeens was daar dat geld, meer dan ik nodig had. Ik besepte toen: 'Dit zou mijn manier van denken kunnen veranderen. Dit zou de hele dynamiek van mijn wandel met God kunnen veranderen.' Eén reden waarom ik er vanaf het begin voor had gekozen om uit geloof te leven, was dat ik God en Zijn ingrijpen in mijn leven voor mijzelf duidelijk zichtbaar wilde houden. God voorziet ons altijd van alles wat we hebben, maar dat is niet altijd duidelijk zichtbaar. Soms kunnen we namelijk een rechtstreeks, natuurlijk verband van oorzaak en gevolg zien: ik ga ergens werken en er komt geld binnen. Ik

kan inzien dat dit Gods voorziening is, maar het is niet overduidelijk Gods voorziening. De persoon die op mijn werk werkt en God niet eens kent, krijgt namelijk hetzelfde loonstrookje.

Ik moet zeggen dat al mijn bronnen van inkomsten van God afkomstig zijn. Zelfs als ik ervoor moet werken en er heel zichtbare, natuurlijke bronnen zijn, blijft God de uiteindelijke bron. Maar in sommige andere omstandigheden is het duidelijker zichtbaar dat het God is. Toen ik de bediening inging, wist ik dat ik geen wonderenbediening had, maar toch wilde ik wonderen zien. Ik wilde God voortdurend duidelijk zichtbaar in mijn leven zien. Daarom vond ik het een voordeel om uit geloof te leven, want dan moest ik regelmatig goddelijk ingrijpen zien. Dat droeg werkelijk iets bij aan de dynamiek van mijn eigen relatie met God en aan mijn besef van Zijn werkelijkheid.

18

Het geld weggeven om op God te vertrouwen

Maar met dit extra geld was ik opeens een rijk man, tenminste naar mijn maatstaven. Ik dacht: 'Ik wil niet dat dit iets verandert aan de dynamiek van mijn relatie met God.' Ik nam me voor dat het niets zou veranderen, maar dat deed het wel. Het deed dat alleen in dit opzicht: ik hoefde me nooit meer zorgen te maken over waar het geld voor de huur vandaan zou komen. Ik hoefde er niet om te bidden. Het geld stond al op de bank. Ik hoefde me geen zorgen te maken over de vraag of mijn auto kapot zou gaan. Als mijn auto kapotging, kon ik een andere kopen. Ik kon hem langs de kant van de weg laten staan, een andere auto gaan kopen en daarvoor een cheque uitschrijven. Eigenlijk had ik geen behoeften meer waarin niet al door dat geld was voorzien.

Eerlijk gezegd hield ik niet van dat gevoel. Het veranderde mijn manier van denken. Het veranderde niet de manier waarop ik leefde, maar het veranderde mijn hele besef van afhankelijkheid van God ingrijpend. Ik kon geen enkele manier bedenken om ervoor te zorgen dat het dat niet veranderde. Ik weet niet hoe je wanhopig kunt zijn wanneer er geen reden is om wanhopig te zijn. Wanhopig naar God verlangen brengt

je in een soort relationele situatie met God die Hem dichtbij en werkelijk houdt. Vooral telkens wanneer er iets wordt verschaft, weet je dat het God was. Je hebt het namelijk zojuist op het juiste moment zien gebeuren, als antwoord op gebed, enzovoort.

Maar als God al Zijn voorzieningen vooraf geeft en ze op de bank staan, verandert dat iets. Ik zeg niet dat ik geen goede christen kon zijn. Ik was nog steeds een gehoorzame christen, maar het veranderde iets. Door die ervaring beseftte ik dat ik niet weet hoe je rijkdom kunt bezitten zonder er in zekere mate op te vertrouwen, omdat je weet dat die er is. Er is geen reden om wanhopig te zijn. Er is geen reden om je zorgen te maken. Er is geen reden om te moeten zeggen: 'God moet mij in deze situatie te hulp komen.' Het is al gedekt.

Is dat iets kwaads? Ik weet niet of het iets kwaads is. Het is gewoon iets wat ik niet prettig vind. Ik besloot zelfs dat ik al het geld dat ik door die schikking had gekregen, binnen een jaar van de hand zou doen. Ik kocht een paar dingen die ik nodig had: een tweedehandsauto en een schoolbus om in te wonen. Daarna gaf ik de rest van het geld binnen een jaar weg. Dus een jaar nadat mijn vrouw was gestorven, was het geld op en kon ik terug naar mijn oude manier van leven, zonder zichtbare middelen van bestaan. Eerlijk gezegd was het een enorme opluchting. Het was fijn om dat leven terug te hebben. Maar alleen in dat ene jaar heb ik ooit ervaren hoe het is om veel geld over te hebben. En daardoor weet ik waarom het voor iemand die veel geld heeft moeilijk zou zijn om op dezelfde manier op God te vertrouwen. Zulke mensen kunnen op God vertrouwen, maar het is anders wanneer je op God moet vertrouwen, en voor meer dingen op Hem moet vertrouwen dan andere mensen.

Er is dus een rechtstreeks verband tussen bezittingen, vertrouwen en afhankelijkheid. Jezus zei dat dit verband zodanig is dat het een rijk persoon in een veel nadeligere positie brengt. Daarom was het liefdevol van Hem om tegen die man te zeggen:

En Jezus keek hem aan en had hem lief, en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij.

MARKUS 10:21

Er staat niet dat Jezus besloot hem hard aan te pakken. Er staat dat Jezus hem aankeek en hem liefhad. Hij zei:

Verkoop wat je hebt en geef het geld aan de armen.

Waarom? Omdat dat in je voordeel zal zijn en een barrière zal wegnemen.

Je bent geroepen om een smal pad te bewandelen, alsof je over een koord loopt. Als je over een koord boven de Niagarawatervallen moet lopen, wil je misschien geen rugzak vol geld en bezittingen meenemen, met allerlei dingen die aan je hangen. Op zo'n smalle weg zul je licht moeten reizen. Het is dus moeilijker om die weg te bewandelen, moeilijker om op die weg te komen en moeilijker om op die weg te willen zijn wanneer je normale omstandigheden comfortabeler zijn.

19

De kameel en het oog van de naald

Dat is wat Jezus zei. Hij zei dat het gemakkelijker is voor een kameel om door het oog van een naald te gaan. Over deze uitspraak zijn een paar dingen gezegd die ik niet per se overtuigend vind. Eén daarvan is dat in het Aramees het woord voor kameel en het woord voor kabel erg op elkaar lijken. Sommige geleerden zeggen dat Jezus misschien kabel of touw heeft gezegd. Sommigen denken dat Jezus in het Aramees zei:

Het is gemakkelijker voor een touw om door het oog van een naald te gaan.

Dat zou als beeldspraak logischer zijn. Gewoonlijk steek je een draad door het oog van een naald. Een touw lijkt op een draad, maar is te dik om erdoorheen te gaan.

Sommigen denken dus dat Jezus dat heeft gezegd en dat het op de een of andere manier in de vertaling verloren is gegaan, zodat het een kameel werd in plaats van een touw.

Aan de andere kant zeggen sommige mensen dat het oog van de naald verwijst naar een poort in de muren van Jeruzalem die lager was dan de gemiddelde poort. Ze zeggen dat wanneer de nacht viel en de stadspoorten werden afgesloten, een reiziger die laat aankwam bij deze kleinere poort moest aankloppen en na het invallen van de duisternis binnengelaten kon worden. Maar de poort was klein. Het zou moeilijk zijn

om er een kameel doorheen te krijgen. Ze zeggen zelfs dat als je een beladen kameel erdoorheen probeerde te krijgen, je de kameel moest afladen en dat de kameel zich op zijn buik door die poort heen moest wringen.

Het levert een goede preek en een mooi visueel beeld op. Ze zeggen dat die kleine poort het Oog van de Naald heette. Je zult predikers dat voortdurend horen zeggen. Het enige probleem daarmee is dat er geen historisch bewijs is dat er in Jeruzalem ooit een poort is geweest die men het Oog van de Naald noemde. Dat is gewoon een verhaal van predikers. Nergens is gedocumenteerd dat dit waar is.

Het lijkt dus het eenvoudigst om het gewoon op te vatten zoals het in alle drie de evangeliën aan ons is overgeleverd. Hij sprak over een kameel die door een naald gaat, wat natuurlijk absurd is. Zelfs als Hij had gesproken over een touw dat door het oog van een naald gaat, zou het absurd zijn. Het punt is dat Hij niet iets probeert te beschrijven wat met moeite gedaan kan worden, zoals het afladen van de kameel en hem ternauwernood door een nauwe poort laten wringen. Hij beschrijft iets wat onmogelijk is, menselijkerwijs onmogelijk.

20

Een rijke die zijn miljoenen weggaf

God bewerkt dus wel een bijzondere genade in sommige rijke mensen. In dit verband moet ik altijd denken aan mijn voormalige schoonvader, die ik beschouw als een van de grote mannen die ik heb gekend. Hij heet Keith Larkin, dus ik zal zijn naam hier vereeuwigen. Keith Larkin is niet erg bekend, maar hij was een multimiljonair die alles wat hij had aan God wijdde. Hij schonk miljoenen aan zendingswerk. Hij leefde nog, maar verbleef in een zorginstelling voor mensen met alzheimer. Hij was al zo ver heen dat hij zijn familieleden niet meer herkende. Ik wist niet hoelang het nog zou duren voordat hij naar de Heere ging, maar hij was bezig in armoede te sterven. Hij gaf alles weg wat hij had.

Sommige mensen zeggen: 'Ik dacht dat als je aan God geeft, Hij je honderd keer zoveel teruggeeft.' Hij gaf niet met die gedachte, want God bleef hem inderdaad meer geven, en hij bleef meer weggeven. Uiteindelijk kun je niets meer hebben als je alles weggeeft.

Maar hij was een man die pas vrij laat in zijn leven gered werd, en hij was al rijk toen hij gered werd. Hij geloofde dat de voorwaarden van discipelschap inhielden dat hij zijn bezit moest weggeven. In al de jaren dat ik hem kende, toen hij jong en rijk was en bezig was alles weg te geven aan mensen, reed hij in een Oldsmobile van een ouder model, hoewel hij multimiljonair was. Hij was directeur van een hightechbedrijf in Scotts Valley in Californië. De andere directeurs van vergelijkbare bedrijven reden allemaal in Porsches en woonden in luxe huizen, terwijl hij in een soort appartement voor de middenklasse woonde. Hij leefde bescheiden en gaf zijn geld aan zendingswerk, vooral ten behoeve van de armen in Haïti. Hij gaf het grootste deel van zijn geld weg.

Het ziet ernaar uit dat hij berooid zal sterven. Dat zal misschien niet lang meer duren, want hij is achter in de tachtig. Maar dat is precies wat hij van plan was. Hij gaf zijn geld niet weg om meer terug te krijgen. Hij gaf het weg om schatten in de hemel te verzamelen en gehoorzaam te zijn aan Christus. Hij is zo ongeveer de man die ik het meest bewonder, en dat is altijd zo geweest, zolang ik hem ken.

Trouwens, ik heb niet veel geld van hem gekregen. Hij zei altijd dat ik geld van hem kon krijgen, maar ik heb er nooit om gevraagd. Hij zei: 'O, je bent gewoon te trots om het te vragen.' Maar ik ben niet te trots. Het is gewoon mijn beleid dat ik er nooit om vraag. Hij zei altijd: 'Steve, als je ooit iets nodig hebt, heeft God hier in Scotts Valley een bank. Kom gewoon langs.' En ik zei: 'Keith, ik ga je nooit om geld vragen. Zorg gewoon dat je dat weet.' En dat heb ik ook nooit gedaan. God zorgde er voor het grootste deel voor dat mijn ondersteuning uit andere bronnen kwam.

Maar hij is een groot man die zijn geld heeft weggegeven. Dat is ongebruikelijk. Het laat zien dat het niet onmogelijk is voor een rijke om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Het is echter zeer ongebruikelijk. Wanneer het gebeurt, is het een bijzonder werk van God dat God in iemand doet, tegen diens natuurlijke neigingen in.

Maar aan de andere kant worden wij allemaal gered doordat God een bovennatuurlijk werk in ons doet dat tegen onze natuurlijke neigingen ingaat. Onze natuurlijke neigingen zijn eenvoudigweg dat we voor onszelf leven, en niemand van ons zou ooit

gered worden als God niet iets deed. Alle bekeringen zijn werkelijk het werk van God, maar sommige zijn onverwachter. Sommige zijn moeilijker, denk ik. In sommige gevallen moet God grotere hindernissen overwinnen.

21

Alles verlaten en Gods rentmeester worden

Dan nu vers 28. Petrus begon tegen Hem te zeggen:

En Petrus begon tegen Hem te zeggen: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd.

MARKUS 10:28

Dit is een goed voorbeeld van wat het betekent om alles achter te laten. Want Jezus zei in Lukas 14, volgens mij in vers 33:

Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.

LUKAS 14:33

Petrus en de discipelen waren voorbeelden van mensen die dat inderdaad hadden gedaan. Ze hadden alles achtergelaten.

Maar hoe zag hun leven eruit? Petrus bezat zijn huis nog steeds. Hij bezat zijn boot en zijn netten nog steeds. Hij kon nog steeds gaan vissen. Hij had zijn uitrusting nog steeds. Daarom zien we dat alles opgeven niet noodzakelijk betekent dat je niets bezit. Alles opgeven betekent dat je afstand hebt gedaan van alles. Het behoort nu aan God toe. Je hebt het eigendomsrecht van alles aan God overgedragen, maar je blijft de rentmeester zolang Hij dat wil.

Een rentmeester over Gods bezittingen kan dus veel bezittingen hebben. Hij kan een zeer grote bankrekening, een groot huis en veel spullen hebben. Maar het zijn Gods bezittingen, en dat weet hij. Daarom heeft hij alles achtergelaten, want alles

achterlaten is allereerst een zaak van het hart. Het wordt pas een kwestie van daadwerkelijke overdracht van bezittingen wanneer God de betreffende persoon daartoe leidt.

Wanneer je christen wordt, geef je alles op wat je hebt. Dat wil zeggen: je draagt het eigendomsrecht op jezelf en alles wat je hebt over aan God. Vervolgens ben je Zijn rentmeester, en niemand heeft het recht om het rentmeesterschap van iemand anders te beoordelen, om Gods rentmeesters te beoordelen. God beoordeelt ieder afzonderlijk op zijn getrouwheid. Zo deed iedere rentmeester in de gelijkenis van de rentmeesters wat hij deed. Toen de heer terugkwam, werd ieder afzonderlijk door de heer geoordeeld, niet door elkaar.

We kunnen dus niet naar iemand anders kijken en zeggen: 'Die persoon is geen goede rentmeester, want kijk eens hoeveel spullen hij heeft.' Het gaat er niet om hoeveel spullen iemand heeft. De vraag is: doet die persoon ermee wat God wil dat hij ermee doet? Dat is iets tussen die persoon en God, niet tussen die persoon en andere mensen.

Maar Petrus en de discipelen zeggen:

Wij hebben alles achtergelaten en zijn U gevolgd.

Dus Jezus antwoordde en zei:

En Jezus antwoordde: Voorwaar, Ik zeg u: er is niemand die huis of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers verlaten heeft omwille van Mij en om het Evangelie, of hij ontvangt honderdvoudig, nu in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de wereld die komt, het eeuwige leven. Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

MARKUS 10:29-31

22

De belofte van een veelvoudige beloning

Dat wil zeggen: mensen die in deze wereld als de minsten worden beschouwd, behoren vaak tot de eersten die het Koninkrijk binnengaan. Degenen die in de wereld als de belangrijkste worden beschouwd, de machtigen en invloedrijken, behoren vaak tot de laatsten die het Koninkrijk binnengaan, zegt Hij.

Maar wat wordt hier bedoeld met achterlaten? Niemand heeft huis of broers of zussen of vader of moeder of vrouw of kinderen achtergelaten omwille van Mij en het Evangelie, die niet honderdvoudig meer zal ontvangen in deze tijd, en daarbij eeuwig leven in het volgende leven.

Uit dit vers hebben velen afgeleid dat je in God kunt investeren door iets voor God op te geven, en dat je honderd keer zoveel terugkrijgt. Er zijn predikers die je de indruk proberen te geven dat als je hun honderd dollar stuurt, je tienduizend dollar terugkrijgt: honderdvoudig. Je vraagt je af: als die predikers dit echt geloven en ze het geld werkelijk nodig hebben, waarom sturen ze dan zelf geen geld weg? Als ze het geld werkelijk nodig hebben, waarom sturen ze dan niet alles wat ze hebben naar een andere bediening, zodat God hun honderdvoudig teruggeeft? Ik vermoed dat ze niet alles geloven wat ze zeggen. Maar ze hopen dat jij het wel gelooft, want ze proberen je je geld afhandig te maken.

In feite is 'honderdvoudig' geen exact getal. Ook in de versie van Mattheüs staat inderdaad 'honderdvoudig', maar de versie van Lukas helpt ons te zien wat hier wordt bedoeld. Want in Lukas 18 staat in plaats van 'honderdvoudig' eenvoudigweg 'vele malen zoveel'. Het is Lukas 18:29 en 30:

Hij nu zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat er niemand is die huis of ouders of broers of vrouw of kinderen verlaten heeft om het Koninkrijk van God, die niet het veelvoudige zal terugontvangen in deze tijd, en in de wereld die komt, het eeuwige leven.

LUKAS 18:29-30

‘Honderdvoudig’ is gewoon een stijlfiguur, net als het getal duizend of zeventig maal zeven. Dit zijn voorbeelden waarbij grote getallen eenvoudigweg worden gebruikt om een groot aantal aan te duiden. Je zult veel meer ontvangen. Wat je in dit leven ook opgeeft, je zult in dit leven meer ontvangen, en in het volgende leven zul je eeuwig leven ontvangen.

Maar betekent dat dat je nu iets moet geven als je veel terug wilt krijgen, en dat je dan veel terugkrijgt? Of betekent het dat wat God je in dit leven geeft vele malen meer is dan wat Hij je werkelijk zal vragen op te geven, in de zin dat je het overdraagt? Dat wil zeggen: als ik alles wat ik nu heb zou weggeven, zou ik tijdens mijn leven nog steeds veel meer ontvangen dan ik ooit heb weggegeven. Je hebt huizen, landerijen enzovoort achtergelaten. Je zult tijdens je leven veel meer dan dat ontvangen. God zal voor je zorgen.

In zekere zin ontvingen de discipelen die deze dingen hadden achtergelaten, en in zekere zin zelfs familieleden, honderdvoudig terug, of vele malen zoveel kinderen, gezinnen, broers, zussen, moeders, vaders en huizen in het lichaam van Christus. Dat betekende niet dat ze de eigendomsakte van honderd huizen bezaten. Het betekende dat in het lichaam van Christus het huis van iedereen ook hun huis was. De deur van iedereen stond open voor alle andere leden van het lichaam van Christus. De apostelen konden overal ter wereld naartoe gaan waar christenen waren. Daar hadden ze broers, zussen, geestelijke moeders en vaders, geestelijke kinderen en huizen waarin ze konden slapen, omdat de gemeente in zekere zin haar bezit feitelijk gemeenschappelijk had gemaakt. In het lichaam van Christus hadden ze veel meer dan wat ze hadden opgegeven.

Je geeft één huis op en je krijgt honderd huizen, niet om ze te bezitten, maar om erin te slapen en er gebruik van te kunnen maken wanneer je ze nodig hebt, want in al die huizen ontvangt het lichaam van Christus je als gast. Ik denk dat de discipelen dit ontdekten toen ze rondreisden: het huis van iedere christen stond voor hen open, hoewel ze hun eigen huis hadden opgegeven.

23

Vrouw en kinderen achterlaten voor God

Er is één ding dat ik naar voren moet brengen, en dan zijn we hiermee klaar. Hij spreekt hier in Markus 10 onder andere over het achterlaten van vrouw en kinderen. Ik wil erop wijzen dat het woord 'vrouw' in Markus 10:29 niet in de Alexandrijnse tekst voorkomt. De Alexandrijnse tekst zegt hier in Markus 10:29 niets over het achterlaten van de vrouw. De Alexandrijnse tekst zegt daarentegen:

Ik verzeker jullie: er is niemand die zijn huis, broers, zussen, vader, moeder, kinderen of landerijen heeft achtergelaten.

Het woord 'vrouw' wordt hier dus weggelaten.

Evenzo spreekt Hij in vers 30, waar Hij het heeft over honderdvoudig meer ontvangen, over huizen, broers, zussen, moeders en kinderen, maar niet over een vrouw. Je zult geen honderd vrouwen ontvangen. Dat is wat de islam aanbiedt. Dat is niet wat Christus aanbiedt.

Is de vrouw een van de dingen die achtergelaten moeten worden? In de Alexandrijnse tekst zegt deze passage dat niet. In de versie van Lukas staat het echter wel. We zagen zojuist dat er in Lukas 18, in vers 29, staat:

Ik verzeker jullie: er is niemand die zijn huis, ouders, broers, vrouw of kinderen heeft achtergelaten.

Ook in de Alexandrijnse tekst staat 'vrouw' hier wel.

Maar wat betekent het om vrouw of kinderen achter te laten? Roept God werkelijk iemand ertoe op om zijn gezin in de steek te laten omwille van het Koninkrijk van God? Ik denk niet dat Hij dat doet, want Hij heeft mannen al opgedragen om voor hun vrouw en kinderen te zorgen. Als ze die verantwoordelijkheden zouden achterlaten omwille van het Koninkrijk, zouden ze ingaan tegen Zijn blijvende voorschriften. Iemand kan echter in een positie komen waarin hij het Koninkrijk van God moet verkiezen boven de voorkeuren die zijn vrouw en kinderen hebben voor hun levensstijl en woonsituatie. Een man moet misschien, in gehoorzaamheid aan God,

handelen zonder de instemming van zijn vrouw en kinderen. Misschien verlaten ze hem er zelfs om. Dat is soms gebeurd omdat een man God volgt. Zijn vrouw of zijn kinderen, die God niet willen volgen, laten hem eenvoudigweg in de steek. Dat zou kunnen gebeuren. Jezus zei dat als dat gebeurt, je toch de juiste keuze hebt gemaakt. Bedenk dat Hij elders in Mattheüs 10 zei:

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

MATTHEÛS 10:37

Er komt een moment waarop je moet kiezen tussen Gods wil en de wil van je gezin. Dan kies je voor Gods wil. Daardoor zou je uiteindelijk je gezin kunnen verliezen, hoewel je gezin van harte welkom hoort te zijn om met je mee te gaan. Je loopt niet zomaar bij hen weg.

24

Een gezinsleven opgeven voor het Evangelie

Het is ook mogelijk dat dit meer te maken heeft met mensen die nog niet getrouwd zijn en nog geen kinderen hebben, en dat wel zouden willen, maar zichzelf ontmannen omwille van het Koninkrijk der hemelen. Omwille van het Evangelie trouwen ze niet. Paulus zei dat hij zo iemand was. Hij zei dat hij en Barnabas de enige twee apostelen waren die geen vrouw hadden die ze met zich meenamen. Hij zei:

Hebben wij niet het recht een zuster als vrouw mee te nemen, zoals ook de andere apostelen? Of hebben alleen ik en Barnabas niet het recht om niet te werken?

1 KORINTHE 9:5-6

Van dat recht maakten zij echter geen gebruik, omdat zij het Evangelie niet wilden hinderen.

Paulus, die misschien enige troost zou hebben gevonden in het hebben van een vrouw, koos er dus voor om geen vrouw te hebben. Hij gaf vrouw en kinderen op omwille van het Koninkrijk van God. Het ging niet om een echte vrouw of een echt kind die deel van zijn leven waren geweest en bij wie hij wegliep. Maar hij gaf het vooruitzicht op een normaal gezinsleven op omwille van de bediening.

Dat zou kunnen zijn waar Jezus het over heeft wanneer Hij spreekt over het achterlaten van vrouw en kinderen. Het is niet zozeer dat je een vrouw en kinderen hebt die je in de steek laat. Het betekent eerder dat je omwille van het Koninkrijk van God de normale vooruitzichten op een huiselijk leven opoffert en prijsgeeft, een leven dat de meeste mensen graag zouden hebben. Hij zegt dat je daar geen spijt van zult krijgen. Je zult merken dat je in dit leven en in het volgende leven veel meer zult hebben dan je ooit voor God zou kunnen opgeven.

25

Vrijgevigheid en Gods overvloedige zegen

God zal je nooit meer laten investeren dan Hij je als opbrengst zal geven. Die opbrengst komt misschien niet volledig in dit leven. En de grootste opbrengst bestaat beslist uit de schatten die Hij de rijke jongeman opdroeg in de hemel te verzamelen. Maar zelfs in dit leven zijn er meer weldaden dan we kunnen bijhouden als we aan God willen blijven geven. De weldaden blijven in nog grotere mate toestromen.

Zonder in bijzonderheden te treden: zelf nam ik me toen ik jong was voor om een bepaald percentage van mijn inkomen weg te geven. Mijn inkomen nam toe, dus verhoogde ik het percentage. Ik heb dat percentage inmiddels drie of vier keer verhoogd, zodat ik nu een veel groter percentage weggeef dan toen ik begon. Ik wil volgens een bepaalde levensstandaard leven, en God bleef meer geven dan voor die levensstandaard nodig was. Daarom verhoogde ik het bedrag dat ik weggaf, want het is moeilijk om Gods zegen bij te houden.

Ik zou het geweldig vinden als er een tijd kwam waarin ik negentig procent weggaf en van de tien procent kon leven. Ik heb nu niet zo'n inkomen. Maar ik ben begonnen met een groter percentage weg te geven dan gemeenten je vragen weg te geven, en ik heb

gemerkt dat het bedrag dat ik heb gegeven te klein is geweest in verhouding tot wat God heeft verschaft. God is te vrijgevig voor mij geweest om mijn gift op dat niveau te houden. Het lijkt erop dat hoe meer je weggeeft, hoe meer je gezegend wordt.

Het is geen wet. Zoals ik al zei, heeft mijn schoonvader miljoenen weggegeven, en uiteindelijk is zijn inkomen vrijwel opgedroogd. Hij is aan het einde van zijn leven. Het is niet langer de tijd voor God om hem met meer geld te zegenen. Hij zou niet eens weten wat hij ermee moest doen. Hij heeft alzheimer. Maar toen hij nog bij zijn volle verstand was, gebruikte hij alles op een manier die God eerde, en God bleef hem zegenen.

Het punt is dat Gods zegen, zelfs in dit leven, elke mate van vrijgevigheid die je misschien toont door aan Hem te geven verre zal overtreffen, als het werkelijk voor het Koninkrijk van God is. Uiteraard kun je domme dingen doen, je geld weggooien en een slechte rentmeester zijn. Maar als je geld werkelijk verstandig in het Koninkrijk van God wordt geïnvesteerd, dan zullen de dividenden, de opbrengst van de investering, beslist in je voordeel uitvallen. Dat maakte Jezus Zijn discipelen duidelijk. Ik geloof dat dit niet alleen voor hen geldt, maar voor al Zijn discipelen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Markus 10:14
- Markus 10:17
- Markus 10:18-19
- Markus 10:20
- Markus 10:21
- Markus 10:22
- Lukas 18:18
- Markus 9:43
- Markus 9:45
- Markus 9:47
- Markus 10:18

- Mattheüs 19:17
- Mattheüs 19:16
- Mattheüs 19:18-19
- Mattheüs 19:20
- Mattheüs 19:21
- Markus 10:19
- Exodus 20:17
- Lukas 3:10
- Lukas 3:11
- Mattheüs 19:16-20
- Lukas 10:28
- Mattheüs 6:19
- Mattheüs 6:20
- Markus 10:23-27
- Mattheüs 21:31
- Markus 10:28
- Lukas 14:33
- Markus 10:29-31
- Lukas 18:29-30
- Mattheüs 10:37
- 1 Korinthe 9:5-6

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.